

Registered address : c/o St Mungo's Museum, 2 Castle St, Glasgow G4 0RH

A Glasgowi Temetőpark az ún.'Craigs' földeken terül el. A területet 1650-ben vásárolta a Kereskedők Háza (Merchants House) és azóta már csaknem 200 éve nyilvános parkként működik. A temetőpark ötlete akkor merült fel először, amikor a Kereskedők Házának egyik tagja meglátogatta Párizst és ott megtekintette a Pere la Chaise temetőt. A Glasgowi Temetőparkot hivatalosan 1833-ban nyitották meg.

A temetkezési helyeket felekezetre való tekintet nélkül mindenki számára egyaránt hozták létre. A temetőben elsőként egy zsidó ékszerész temetésére került sor, aki vérhasban halt meg és a temető zsidó részében nyugszik. Az első keresztény temetésre 1833-ban került sor, amikor Elisabeth Milest, George Mylne szuperintendáns mostohaanyját temették.

1860 után a temetőt kelet és dél felé kezdték bővíteni, majd 1877-ben és 1892- 93-ban észak és délkelet irányában, amivel a temető eredeti területének majdnem kétszeresére növekedett, elérve a 37 holdat (15 hektárt).

A mai napig ötven ezer temetésre került sor a temetőparkban, valamint három és fél ezer emlékmű díszelg a park területén. A park nagy zöld területei tulajdonképpen ismeretlen sírok.

1877-ben a a Sóhajók hídja alatt folyó Molendinar nevű erecskét csatornáztatták. Ez az ér, amelyben állítólag St Mungo lazacokat fogott annak idején, ma is a föld felszíne alatt folyik a Clyde folyóba.

A Necropolis azon kevés temető közé tartozik, amely az elhunytak halálának időpontját, szakmáját, életkorát, nemét és halálának okát is feljegyezte. 1878-ban, a vendégekönyv 13,733 látogatót jegyzett fel a temetőparkban – 12,400 polgár és 1,333 egyéb látogatót.

1966-ban, a Kereskedők Háza (Merchants House) odaajándékozta a városi temetőt 50,000 font adománnyal együtt a Glasgowi Városi Tanácsnak, amely a temetőparkot ma is igazgatja és rendben tartja. A padokat és a sírkereteket eltávolították, a földet pedig befűvesítették a park könnyebb fenntartása végett.

A temetőparkot különböző emlékművek díszítik különféle építészeti stílusokban, amelyeket híres építészek és szobrászok készítettek, többek között Alexander Greek Thomson, Charles Rennie Mackintosh és JT Rothead. Az emlékműveket nem csak a „Birodalom második városának” gazdag és prominens vállalkozói emlékére emelték, hanem nyilvános gyűjtés segítségével azon polgárok tiszteletére is, akik nem lehettek volna itt eltemetve.

A Glasgowi Temetőpark az első volt a maga nemében, de később további parkok jöttek létre, mint például a Sighthill 1840-ben, a Déli Temetőpark (Southern Necropolis) 1840-ben és a Keleti Temetőpark (Eastern Necropolis) 1847-ben. A római katolikus közösség Caltonban 1839-ben nyitotta meg a St. Mary Templomkertet, és 1851-ben a St. Peter temetőt Dalbethben.

A temetőkről szóló törvény, amely 1855-ben lépett érvénybe, azt eredményezte, hogy az öreg, túlzsúfolt templomkerti temetőket bezárták. Az új temetkezési helyek egyike a városon kívüli Craigton volt 1873-ban, a Cathcart 1878-ban, a Lambhill (85 hold nagyságú) 1881-ben, a Nyugati Temetőpark 1882-ben és a St. Kentigern 1882-ben (a város északnyugati részén).

Skócia első krematóriuma a Glasgowi Krematórium volt, amely a Nyugati Temetőpark (Necropolis) területén fekszik és 1895-ben nyitották meg.